

Stab & Logistikkompagniet ISAF 8 gør status

Af major Lars Kristensen, chef for Stab- og Logistikkompagniet, ISAF hold 8.

ST&LOGKMP ISAF 8 er nu hjemme efter godt seks måneders udsendelse og der er tid til at gøre status.

Opstillingen () af kompagniet (KMP) i sommeren 2009bar præg af, at KMP består af delinger fra stort set alle steder i landet, idet KMP består af meget andet end logistikenheder.

Særlig kommandodelingen kæmpede for at få styr på administration og materiel, hvilket var en meget stor og kompleks opgave. Heldigvis har vi haft nogle af de bedste folk ved TRR i kommandodelingen og de har løst opgaver på fornem vis.

Hele opstillingen inkl. resterende opstilling var yderst hektisk og gav kun kort tid til at få samlet personel og materiel sammen til ALU/BLU, der var de to afsluttende øvelser der skulle pudse formen af for kompagniet inden afgang til Helman.

Da vi ankom til Helman, blev vi meget vel modtaget af ST&LOGKMP hold 7, der leverede en rigtig god overdragelse, hvilket gjorde at hold 8 fra starten havde gode forudsætninger for at komme godt i gang trods materielproblemer med EAGEL mm.

Logistikken på Hold 8 har båret præg af Det Nationale Støtte Elements (NSE) flytning fra Kandahar til Camp Bastian, nye køretøjer, en fuldstændig implementering af MAN SX, TA M/06, panseret personelcontainer (PNPSNCON) samt containerpåhængsvogn (CONPHVG).

NSE flytning har været en meget stor opgave for selvfølgelig NSE, men også ST&LOGKMP, der har skulle afgive depotet (DEP) og reservedellageret (FEKS), lejrdriften, faciliteter samt afklarere mange procedurer i CAMP Bastian. Dette har ikke bare krævet en stor arbejdsindsats af alle, men bestemt også omstillingsparathed, ikke mindst for DEP og FEKS. ST&LOGKMP personel i DEP og FEKS har, siden 1/12 hvor NSE overtog ansvaret for DEP og FEKS, fortsat været under ST&LOGKMP kommando, men selvfølgelig arbejdet for NSE på hhv. DEP og FEKS. Det er ikke nogen nem opgave at skulle skifte "arbejdsgiver" midt i et hold, men personalet på DEP og FEKS har gået til opgaven på god professionel vis. NSE har siden deres ankomst til Camp Bastian kastet sig ud i opgaven med stor arbejdsomhed og åbenhed for de ændringer der har været nødvendige som følge af flytningen. Samlet set har NSE og ST&LOGKMP haft et forbilledligt samarbejde, hvilket har skyldtes at flytningen har været til gavn for alle, men også personalets positive indstilling og gå på mod.

DEP og FEKS har samtidig med at de har skulle forberede sig til sammenlægningen, skulle modtage meget store mængder gods, hvilket har krævet en ekstra indsats af alle.

Med tilgangen af de sidste MAN SX, samt det øvrige nye materiel til Transportdelingen (TPDEL), er TPDEL kapacitet steget væsentligt og trods store mængder engelsk gods er TPDEL i stand til at løse sin opgave.

SANDEL har gennem hele holdet høstet stor ros for deres arbejde, der desværre har været brug for ofte. Helikopterbesætningen på de helikoptere der evakuerer de sårede, har rost SANDEL for deres behandling af de sårede og ligefrem nævnt af SANDEL arbejde "ikke kan blive bedre". De enheder der bliver tildelt SANGRP har også rost SANGRP arbejde og kører nu nødig ud uden en SANGRP. INF i MOB Price har ud

over dagligdags skader og sygdomme behandler mange lokale Afghanere og afghansk politi/militær personel, der ofte er ankommet til MOB med meget alvorlige skader. Bjærgning har stort set i hele perioden været på beredskab i MOB Price, hvorfra de har støttet alle enheder med selvfølgelig bjærgning, men også mange kranopgaver. REPDEL har i lange perioder haft meget travlt og har ud over reparationer i Camp Bastian også sendt reparationshold ud til de steder, hvor der har været brug for det til køretøjer og materiel herunder især generatorer. Kommandodelingen har i hele perioden kæmpet en brav kamp for at holde styr på administration og materiel, hvilket er en udfordring af de store med over 300 mand der skal holdes styr på i fem forskellige lejre. Men lige som under opstillingen i Danmark har personellet i kommandodelingen leveret et fantastisk stykke arbejde, hvilket er blevet bevist her i de sidste fase af udsendelsen hvor der ikke har været nogen "panik før lukketid", men styr på tingene som følge af faglig dygtighed og stor forudseenhed. ISAF 8 har 5 faldne og en del sårede, hvilket har været en del af hverdagen for holdet. Det har selvfølgelig givet anledning til nogle hårde dage og triste stunder, men også beundringsværdig vilje til at fortsætte med at løse opgaven. ST&LOGKMP har under vores udsendelse haft fire sårede, tre fra Eskortedelingen og en fra SANDEL.

Afslutning

Der er ingen tvivl om at ISAF 8 har bidraget til at missionens mål og dermed en skridt nærmere den dag hvor ISAF styrkerne kan forlade området. Gereshk by er i en god udvikling og handlen udvikler sig positivt, distriktsguvernøren kommer rundt i området og tale med folk, rigtig mange IED'er er fjernet til gavn for både lokale og ISAF, oprørende er pressede og må ty til IED'er som sidste udvej, der projekteres og bygges skoler, veje mm., folk kommer til Gereshk for at arbejde mm.

Alt er selvfølgelig ikke rosenrødt, men tingene går fremad selv om man til tider kunne ønske, at det gik hurtigere. Hastigheden sættes af Afghanerne, da det er dem der skal blive i stand til at overtage bl.a. sikkerheden i området. Vejen til at opnå dette mål er, at gennemfører så mange operationer som muligt sammen med de afghanske sikkerhedsstyrker (ANSF), for at de der i gennem opnår det nødvendige niveau for selv at kunne overtage opgaven. Krigen vindes ikke ved at slå flest mulige oprører ihjel, men ved at vinde Afghanerne. Dette er ikke blot en prangende talemåde, men også et fact som den enkelte soldat skal kunne handle ud fra. Det betyder bl.a. at vi skal gøre hvad der er muligt for at undgå skader på Afghanerne eller deres ejendom/ting. Utilsigtede skader vil betyde at tilliden og støtten til den Afghanske regering, ANSF og ISAF vil forsvinde. Denne støtte er ikke blot overordnet vigtigt for at vinde freden, men også i hverdagen idet Afghanerne i stor stil bl.a. melder om hvor der ligger IED'er, oprøres placering mm. Dette gør de dog kun hvis de har tillid til at ISAF er i Afghanistan for at beskytte dem og støtte den Afghanske regering. Når transportmanden bag sit TMG er meget tilbageholden med at åbne ild, når han er i tvivl om en lokal bils hensigt og at sanitetsmanden behandler en lokal, ja så bidrager de aktivt og direkte til at løse missionens mål. Og ja, man udsætter sig for en umiddelbar fare, men på den lidt længere sigt er det eneste vej mod freden. Derfor er der så vigtigt med dygtige og selvstændige soldater med en sund dømmekraft og en god portion mod. Det er bl.a. også derfor, at vi skal sikre at der er en fornuftig balance mellem den grønne uddannelse/træning samt den faglige del af vores færdigheder. De erfaringer vi har gjort kan kort siges således: Gør som du har lært under uddannelsen og gør det 100 %, så virker tingene.

ST&LOGKMP ISAF 8 tager hjem med god samvittighed efter en hård, men velgennemført mission. Dette gør sig ikke mindst gældende for KDODEL og LOGDET, der har løst en vanskelig og kompleks opgave under vanskelige vilkår. Som kompagnichef er jeg stolt over kompagniets indsats og det kan Trænregimentet som opstillingsansvarlig myndighed også være.

Da vi kom, vidste vi alt - Nu ved vi bedre

Af PL Heidi Hviid Brynje,
DF REPDEL

6 ½ måned er ved at være gået og REPDEL på ISAF hold 8 er ved at have afsluttet sin opgave. 6 ½ måned med masser af reparationer, nye KØTJ, udbygning af ECH-området, grill, hygge, varme og regnvejr.

REPDEL samlet foran et af REP teltene.

Stort set hele REPDEL ankom til Camp Bastion på en meget varm julidag. Solen skinnede fra en endog meget skyfri himmel, og de af os der ikke havde oplevet Afghanistans sommer før søgte desperate ind i skyggen. Ca. 48 grader i skyggen er ikke at spøge med, og de første par dage var det helt store samtaleemne da også, om det overhovedet kunne lade sig gøre at arbejde i den varme.

Men denne første antagelse blev hurtigt bragt til skamme, og der blev i overdragelsesperioden arbejdet effektivt på at få gjort alle KØTJ klar til resten af hold 8's ankomst.

De første par måneder gik, og i takt med at varmen blev mere tålelig kom REPDEL rigtig godt ind i opgaverne.

Der blev tænkt og testet, skiftet "stumper" og testet igen. Alt sammen for at holde alt MAT, alle VB og alle KØTJ i den bedste standard. Ikke altid en nem opgave, når Afghanistans sand og den brændende varme gør sit for at give os noget at arbejde med.

REPDEL hold 8 har for sidste gang bestået af 4 faggrupper. En motorsektion med 11 danske mekanikere og 13 SUPREME mekanikere. En våbensektion med 4 mekanikere og en elektroniksektion med 4 mekanikere. SUPREME er en civilt firma.

For sidste gang har FEKS (reservedelslageret) været organisatorisk placeret i REPDEL. Ifm. at NSE er flyttet til Camp Bastion er der lavet organisatoriske ændringer således, at FEKS er blevet lagt sammen med depotet.

Frem over vil FEKS være en del af NSE, om end der fortsat vil være et meget tæt samarbejde med REPSEL.

I november måned var der store udskiftninger i REPDEL. D. 12. november ankom hele hold 8b, og kun en lille uge senere tog hele hold 8a hjem efter en vel gennemført mission.

Det betød nye friske kræfter på stort set alle fronter, idet der kun har været 12 mand i delingen, der har været her gennem hele holdet.

De "gamle" fik dog ikke lov til at rejse hjem i fred. I sidste øjeblik blev det varslet, at de skulle blive 3 uger ekstra i missionen, da der var opstået et ekstraordinært behov for reparationer. En melding der ikke umiddelbart faldt i god jord, og lettelsen var da også til at føle på, da det viste sig at være NK/MMEK sidste sjov med delingen.

Jul og nytår kom. Begge dele blev fejret i hyggelige rammer i velfærdsteltet ved siden af Kuffen. Anden og flæskestegen var fuldstændig som vi kender den hjemmefra, og ris a'la mande sluttede

aftenen af på vanlig vis. Dog måtte vi undvære den hvide jul, der var hjemme i Danmark. I stedet måtte vi "nøjes" med 18-20 graders varme og høj sol. Måske er der nogen der mener, at vi ikke kan tillade os at klage?

Det blev hurtigt januar, og pludselig var det tid til at gøre klar til overdragelse til hold 9. De er nu alle vel ankommet, og overdragelsen er efterhånden ved at være gennemført. REPDEL hold 8 er ved at nå til vejs ende, og det er nu vores tur til at flyve til Kabul, for derfra at flyve hjem til Danmark. Hjem til frost og sne samt parade på Solskinsøen.

Oversigtsbillede af REPDEL arbejdsområde.

Infirmeriet i Camp Bastion

Af SANBM/OS M. Solbjerg, INF CAMP BASTIAN

Det er ikke infirmeriet (INF) Camp Bastian man at hører mest om når snakken falder på sanitetsdelingen i Afghanistan, så det skal der nu rådes bod på

SANBM foran INF flankeret af SYPL NSE (venstre) og SYPL ST&LOGKMP (højre)

Bemandingen består af en SYPL og en SANBM. Vi har også normalt en sygepasser, men vi valgt at placere ham i Budwan (Armadillo). Siden NSE er flyttet til Camp Bastian har vi også haft det nationale støtte elements (NSE) sygeplejerske (SYPL) placeret på INF.

Det vi laver er bl.a. at vi tager os af danske soldater og ansatte at forsvaret. SYPL "ordner" det som han/hun kan og det som SYPL ikke kan klare, tager vi over på felthospitalet (FHOSP) med. Der er p.t. ikke danske læger eller sygeplejersker på FHOSP.

På INF bestiller vi også tider på FHOSP hos fysioterapeuten, tandlægen og dyrlæge. Sidstnævnte kun til firbenede medarbejdere i forsvaret! Såfremt der er brug for transport køre vi også patienterne.

For SANBM er der en del arbejde i at forberede tingene til ankomsten af læger/SYPL og ligeledes, når de tager hjem igen. Ligeledes forbereder vi os til at sanitetsgrupperne kommer ind til Bastion hvad enten der skal hjem på leave eller de skal have ordnet deres køretøj.

Vi har også en rigtig stor arbejdsopgave, hver gang dansker kommer til skade eller bliver dræbt. Når det sker kører vi over på felthospitalet for at stå og tage imod, når den sårede kommer ind med helikopter. Vi sørger for at finde ud af hvordan deres tilstand er og melde det videre til SMO (lægen i staben). Samtidig taler vi om muligt med de sårede, således at den sårede ikke behøver at skulle tænke på sine engelsk kundskaber samtidig med at han/hun ligger på båren med seks til otte engelske talende læger og sygeplejersker omkring.

Vi sørger også for at de sårede får ringet hjem til deres pårørende så snart det er muligt.

Som SANBM sørger jeg også for at de får rene uniformer, tandbørste, tandpastaer og andre fornødenheder, således at de sårede ikke på nogen måde mangler noget. Når de første operationer/undersøgelser er overstået tilser vi de sårede løbende for at følge op på deres tilstand samt at sikrer at de har det så godt som muligt.

Desværre er der jo også nogle som falder i kamp. Det har INF også en del

Indgangen til FHOSP, hvor også de sårede bliver bragt til i ambulance fra den nærliggende helikopterlandeplads.

med det at gøre. Vi støtter med alle de praktiske ting, der gør at den faldne soldat bliver klar til at blive fløjet hjem.

Den dag hvor afdøde skal sendes hjem hjælper vi bl.a. med at lægge afdøde i kisten og pynte kisten bl.a. sammen med MP

Som SANBM på INF i Camp Bastian skal man kunne lidt af hvert og en god portion livserfaring er nødvendig for at håndtere der mange forskellige opgaver.

: